

דברי הקדמה מהמחבר והעורך: ב.אריה

בשעה טובה "חזרנו" לזכות את עם ישראל בהוצאת ביטאון שבועי בשם "הזוהר הקדוש" בהמשך לגיליון הקודם "השבת בזוהר" על פרשת השבוע לפי ה"זוהר הקדוש" המקורי והטהור של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א.

הביטאון המחודש שיצא לפני 3 חודשים בכריכה צבעונית מהודרת ומאוד נוחה לקריאה ומענגת.. כל שבוע על הפרשה מתוך ה"זוהר הקדוש". הביטאון השבועי יהיה שונה ומיוחד ועל הפירושים המדהימים ומרתקים על פרשת השבוע. והם מזוויות אחרות מכל עולמות העליונים כפי שקיבלו רבי שמעון בר יוחאי ותלמידיו מאליהו הנביא וברוח הקודש. כמו כן מובאים פרקים ארוכים ופרקים קצרים, והצצה מעולם ה"זוהר הקדוש". כמו כן יכתבו הרבה סודות על עולמו של האדם, על נשמתו, על תפילותיו, על אור הקדושה, על סודות התורה, על החיים והמוות, על אורות עליונים ותחתונים, על אורות הגן וכל ההיכלות בשני העולמות, על הצדיקים והרשעים, על יצר הטוב ויצר הרע, על גן עדן וגיהנום, על העולם העתיק ואחרית הימים, סודות על כל המלאכים.

כמו כן מובאים כל שבוע: "פינת הצדיק" פינת המוסר" "פינת הרוחניות" "פינת הקבלה" ו"פינת הזהב". כמו כן יובאו כל "המלכים" וכל "הנביאים" על חייהם המרתקים לפי דברי חז"ל. ומעל כולם הוא על כבודו של מלך מלכי המלכים הקדוש ברוך הוא יתברך שמו.

ולעם ישראל הקדוש בעזרת השם הביטאון מופץ בבתי כנסת ובעולם המשתוקק לתורה הקדושה. כמו כן מקבלים בביטאון הודעות: ברכות ושמחות, ורפואה שלמה, לזיווג, לעילוי נשמות, להצלחת בעסקים, תרומות להנצחות, בזכותו ותפילתו של רבי שמעון בר יוחאי שאלה שקוראים

את ה"זוהר הקדוש". ומינניים עד הבית. עד היום יש תפוצה גדולה גם בחוץ לארץ שהם מקבלים את הביטאון הקדוש בדואר ביום חמישי לאותה פרשת השבוע של השבת הקדושה. הביטאון הקדוש הוא עטוף בניילון ומחירו 5 ₪. והיא כתובה באותיות גדולות ומאירות אור, וזוהר לנשמה הטהורה שזוכה להיות מוארת ללב העם הקדוש שלנו לנצח נצחים.

בעזרת השם יצאנו לדרך מבורכת והרבה קדושה לעם ישראל הקדוש. וזיכוי הרבים לכל היהודים בעולם. אמן. בברכה חמה וקריאה מענגת מכל הלב: ב.אריה

עוצמתה של תשובה

תשובה מתקנת הכול, מתקנת למעלה מתקנת למטה, מתקנת לעצמו מתקנת לכל העולם. פתח רבי יצחק ואמר את הפסוק מתוך ספר דברים: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באזורית הימים ושבת עד ה' אלוקיך ושבעת בקולו". "בצר לך", מכאן התשובה מעולה מהכול עד שלא ישרה הדין בעולם. שאחר ששורה הדין, מתחזק כוחו, ומי יעביר אותו מהעולם ויסלק אותו? שהרי כיון ששורה הדין לא מסתלק עד שיושלם, אחר שנשלם ועשה תשובה, מתקן העולמות כולם. נלמד שכתוב: "ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלוקיך", ועוד כתוב בתורה: "רזום ה' אלוקיך לא ירפך ולא ישזייתך ולא ישכוז את ברית אבותיך אשר נשבע להם".

באחרית הימים מה עניינו כאן? אלא לכלול כנסת ישראל (לא של היום) שהיא בגלות, ונמצאת בצרה שלהם ולא עוזבת אותם לעולמים. ומשום כך הקדוש ברוך הוא אף על פי שהשרה דין בעולם, רוצה שיחזרו ישראל בתשובה להטיב להם בעולם הזה ובעולם הבא, ואין לך מי שעומד בפני תשובה.

בוא וראה, אפילו כנסת ישראל תשובה נקראת, ואם תאמר תשובה עליונה בכל מקום לא מצויה, אלא זו נקראת תשובה, בזאת כאשר חזרו רחמים כנגדה, והיא שבה על כל אלו האוכלוסים ומניקה אותם. והתשובה המעולה, היא כאשר נמסרת הנפש לגבה, ולוקח אותה בזמן שהיא בתשובה, ואז הכול נתקן למעלה ומטה ונתקן הוא וכל העולם.

רשע אחד בעולם קלקול של כמה אחרים בגללו, אוי לרשע אוי לשכנו. בוא וראה, יונה הנביא מפני שלא רצה ללכת בשליחות אדונו, כמה בני אדם היו נאבדים בגללו בים, עד שכולם נהפכו עליו ודנו אותו בדין בים, ואז כולם ניצלו, הקדוש ברוך הוא חס עליו אחר כך והציל כמה אוכלוסים בעולם. מתי? כאשר חזר לאדונו מתוך צרתו. וזה הוא שכתב יונה הנביא: "קראתי מצרה לי א-ל ה' ויענני". ועוד כתב דוד המלך בספר תהילים: "מן המצר קראתי י-ה ענני במרחב י-ה".

ברכה לרפואה מהרה: לשרה בת מרימה

ברכה לאריכות ימים: לרוני בן ויקטוריה

"קנאת השטן"

מצווה לדון בדיני סוטה, וזה שכתוב בפרשת השבוע בפרשת נשא: "ועבר עליו רוזן קנאה וקנא את אשתו והיא נטמאה או עבר עליו רוזן קנאה וקנא את אשתו והיא לא נטמאה".
ודאי רוח קנאה משני הצדדים נמצא, אחד בשקר ואחד באמת, ומשום כך ברוח שקר וקנא את אשתו והיא לא נטמאה. וכי אמת ברוח הטומאה? אלא בן אדם מצד האילן של טוב ורע, שם יצר הרע נחש, בזמן שיש לבן אדם אשה טובה בכל מעשים טובים כמו שאמר שלמה המלך בספר משלי: **"אשת חיל עטרת בעלה"**, ואז יצר הרע יש לו קנאה, וזה כמו שמצאנו שקינא לאדם על אשתו, ועד שפיתה אותה וגרם לה מיתה, ולעיתים שולט עליה בחטאים ומטמא אותה, והרי היא נעשית נבלה. ויצר הרע, מצד הימין שלו היא דרגת ישמעאל שנקרא נחש, ומצד שמאל דרגת עשו (אחיו של יעקב) השטן סס.אל. והוא נקרא כלב, ממונה הגיהנום שצווח הב, כמו שכתוב בספר משלי: **"לעלוקה שתי בנות הב הב"**. וברצון שלו לאכול נשמה טמאה באש שלו גיהנום. ועבר עליו רוח קנאה וקנא את אשתו באמת והיא נטמאה. ובגללה נאמר בספר ויקרא בפרשת אמור: **"ובת איש כהן וזה מיכאל. ועוד ממשיך הפסוק בפרשת אמור: "כי תזול לזנות את אביה היא מוזללת באיש תישרף"**, ושם נשרפת אותה זוהמה ומתלבנת היא ממנו, ככסף שמתלבן באש, ואתו עופרת הזוהמה נשרפת ונעשית עפר ונאבדת. כמו כן בישראל, כאשר הם מחללים את התורה, הקדוש ברוך הוא יכניס אותה בגלות בני עשו ובני ישמעאל, תחת השעבוד שדרגתם כל"ב ונח"ש ונידונים שם, ובהם יבררו ויתלבנו ויצרפו כצרוף הכסף וכבחון הזהב, זה הוא שכתב הנביא זכריה: **"וצרפתיים כצרוף את הכסף ובחנתים כבחון הזהב"**, וזה עד שיתקיים בהם כמו שאמר הנביא ישעיהו: **"אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו"**.
פרק זה קשה להבנה ולקריאה !!!

"עץ החיים- ספר הזוהר"

והמשכילים יבינו, מצד הבינה שהוא עץ החיים, בשבילם נאמר בספר דניאל: **"והמשכילים יזהירו כזוהר הרקיע"**, בזה החיבור שלך שהוא ספר הזוהר מן הזוהר של אימא עליונה תשובה, באלו לא צריך ניסיון. ומפני שעתידים ישראל לטעום מעץ החיים, שהוא זה ספר הזוהר, יצאו בו מן הגלות ברחמים ויתקיים בהם הפסוק שכתוב בספר דברים: **"ה' בדרך יצונו ואין עימו אל זכר"**. והאילן של טוב ורע, שהוא איסור והתר טומאה וטהרה, לא שולט על ישראל יותר. שהרי הפרנסה שלהם לא תהיה אלא מעץ החיים, ולא מחלוקת מרוח הטומאה, כמו שאמר הנביא זכריה: **"ואת רוח הטומאה אעביר מן הארץ"**. שלא יתפרנסו תלמידי חכמים מעמי הארץ, אלא מצד הטוב, שהם אוכלים טהרה כשר התר, ולא מערב רב שהם אוכלים טומאה פסול ואסור, שהם טמאים, שמטמאים עצמם בנידה שפחה גויה וזונה, שהם בני לילית (מלכת השדים) שהיא נידה שפחה גויה וזונה, ועליהם נאמר בספר ישעיהו: **"כי משורש נחש יצא צפע"**.

ז"ל

מרימה ברדה בת אלושה

ז"ל

חיים ברדה בן חי

בכל זכות שעושה - יורד לו ממון

וכל אלו למה מפחדים מזה הדיוקן שהם משם נבראו, אלא משום ששם יקו"ק שורה עליו, וסוד הדבר כמו שכתוב בספר דברים: "וראו כל עמי הארץ כי שם ה' נקרא עליך ויראו ממך". וכל מי שפוגם מעשיו נפגם דיוקנו. ושם ה' לא שורה במקום פגום, ובאותו פגם שורה חושך, מפני פגם הירח שורה בו חושך, וזה בן האדם כמו שהוא פוגם דיוקנו כך נפגם הוא למטה, או נעשה אילם או עיוור או חיגר, כדי שיהיה רשום למעלה ולמטה.

ואותו חושך בפגימה שלו, ומיד ניכרים בו דרגות קדושות, שהם חיל הקדוש ברוך הוא ומתרחקים ממנו, שכבר יודעים שבאותו פגם לא שורה המלך. ומפני זה חיל המלך מתרחקים ממנו. שצבאות המלך לא שורים ולא מתקרבים אלא במקום שהמלך שורה, שכך הם מתנהגים אחריו כאיברים אחר הגוף. ובאותו מקום ששורה אותו חושך, כמה מלאכי חבלה שנקראים נחשים ועקרבים מתקרבים לו ונותנים לו כמה נשיכות, ואלו הם ייסורים.

ואם יש לו ממון של מעשים טובים שעשה, מתמעטים ממנו, ואיך מתמעטים ממנו? אלא כל זכות שיורדת לו מלמעלה, נותן אותה לאלו מלאכי חבלה ובטלים ממנו הייסורים, ואם אין לו זכות ולא חטא למעלה, אלא הכול למה, בכל זכות שעושה יורד לו ממון ואומות העולם מתקרבים לו כנגד מלאכי חבלה, ונותן להם ממון וניצל. ומפני זה היו ישראל מקריבים לגבי אותו חושך, ושבעים פרים כנגד שבעים אומות, בכדי לקיים את הפסוק שאמר שלמה המלך בספר משלי: "אם רעב שונאך האכילהו לחם ואם צמא השקהו מים".

ומיד שחוזרים בתשובה, מועבר אותו חושך מאותו פגם ויושלם. וסוד הדבר גם ה' העביר חטאתך לא תמות. ומייד חוזר בו שם ה' ויתרפא בו מאלו נשיכות הייסורים, וזה מה שכתוב בספר ישעיהו: "ושב ורפא לו". ומניין שחזר להקדוש ברוך הוא? שמיד חזר בתשובה, ונשלם אותו פגם וזה הוא מה שאמר הנביא מלאכי: "שובו אלי ואשוב אליכם".

ברכה לפרנסה טובה : לאברהם בן מנחם

ברכה לרפואה מהרה : לאברהם בן פנינה

הרמב"ם פרק א'

רבי משה בן מימון

פינת
הזהב

הרמב"ם - רבי משה בן מימון. היה גדול חכמי ישראל בימי הביניים, ומגדולי הפוסקים בכל הזמנים. וכן היה פרשן, פילוסוף ורופא. הרמב"ם נולד בי"ד בניסן בקורדובה בספרד בשנת ד' תתצ"ה (1135) שלמד תורה מאביו רבי מימון בן יוסף הדיין. הוא נדד עם משפחתו לצפון אפריקה והגיע לעיר פס שבמרוקו, ומשם נסע לארץ ישראל.

מכאן עבר והתיישב בארץ מצרים. וזאת אחרי שאביו ואחיו שדאגו לפרנסת המשפחה, ולאחר שהם נפטרו, נאלץ הרמב"ם לפרנס את המשפחה ולפרנסתו החל הרמב"ם לעסוק ברפואה, במהרה רכש לעצמו שם בכל מצרים ונתמנה לדיין, ולאחר מכן הוא נתמנה למנהיג הרוחני של קהילת קהיר ומצרים, וכמנהיגם של כל יהודי מצרים.

ובגיל עשרים ושבע ועקב הצלחתו ופרסומו הרב בתחום זה נקרא לשמש רופאו האישי של הסולטאן סלח-א-דין. ועוד מסופר שבעת מסע של הצלב השלישי הזמין ריצ'רד לב הארי את הרמב"ם לכהן כרופאו, הרמב"ם סירב ונשאר בקהיר. עם כל עיסוקיו הרבים לא פסק הרמב"ם מלעסוק בתורה, וכבר בגיל שלושים ישב וחיבר יצירות תורניות גדולות. יצירותיו הרפואיות נכתבו בעיקר בשנות חייו האחרונות וליצירות אלו הייתה השפעה רבה על לימוד הרפואה בבתי ספר באסיה, באפריקה ובאירופה, ועוד ראוי לציין שכתבים המוקדשים להיסטוריה של הרפואה ובדרך כלל אינם מקפידים תמיד להעניק לרמב"ם את ההערכה הראויה לו. יצירותיו הרפואיות מקיפות ביותר, והנושאים בהם הם דנות מגוונים והם כוללים: אסטמה, אלרגיה, טוקסיקולוגיה, רפואה מונעת, חיי האישיות ועוד.. והרמב"ם התנגד בחריפות לאמונות תפילות, שדבר זה התבטא היטב בספריו....

ספרו העיקרי הוא "משנה תורה" הנקרא גם "היד החזקה" על שם י"ד (ארבעה עשר) חלקיו. ביצירה זו הוא פסק וערך את כל ההלכות באופן שיטתי על יסוד התלמוד (המשנה והגמרא).

הרמב"ם חיבר גם פירוש למשנה בשם: "ספר המאור", הפירוש נכתב בשפה הערבית, ותורגם לעברית כמה וכמה פעמים. כמו כן חיבר הרמב"ם ספר הפילוסופיה, שהוא אחד מספרי היסוד במחשבה היהדות, והוא: "מורה נבוכים", שתורגם לעברית ע"י רבי אברהם אבן תבון. הרמב"ם כרב, רופא ופילוסוף מיזג בקרבו את ידע האדם והעולם. הוא הוכר כחכם בדורו ובכל אגן הים התיכון.

המשך בעמוד הבא

הרמב"ם מוכר וידוע כאחד מגדולי הרופאים בתקופתו, וכגדול חכמי ישראל בדורו, שעליו נאמר: "ממשה עד משה לא קם כמשה" תורתו הרפואית רחבה מאוד וכוללת את כתבי חכמי דורו גלינוס וחבריו, אך גם את חוכמתם של חכמי מצרים העתיקה שהראו ידע רפואי רב מאוד, הדומה במידה רבה לרפואה העכשווית. שילוב זה של השכלה רפואית יאפשר לו לבחון את המובאות הרפואיות הנמצאות בתלמוד הבבלי והירושלמי. הרמב"ם ננקט דרך עצמאית כאשר הוא מביא הלכות הקשורות ברפואה. בהלכות "דעות" הביא הרמב"ם פרקים נרחבים מהבנתו הרפואית בשאלה כיצד עלינו לנהוג בחיי היום יום, וכדי להימנע ממחלות. בהקדמתו לפרק ד' מהלכות "דעות" נראית ההבנה המיוחדת של הרמב"ם בהלכות בריאות, ומדברי גוף הואיל והיות אדם בריא מדרכי ה' הוא, שהרי אי אפשר שיבין או ידע דבר מידיעת הבורא והוא חולה. חלק מההדרכות הרפואיות בהלכות של פרקים אלו, אין מקורן בתלמוד ומפרשיו אלא בידיעתו המקצועית והבנתו האישית של הרמב"ם.

וגם כאשר הרמב"ם מביא הלכות מתוך סוגית הש"ס הקשורות ברפואה, הוא אינו מביאם כלשונם בגמרא, אלא בדרכו שלו. ועכשיו ננסה להבין את הדברים את דרכו השיטתית של הרמב"ם במשנה תורה, ובסוגיות הנוגעות לרפואה וטבע.

ננסה להתמקד בתהליך בין הרופא שברמב"ם ובין הפוסק שבו. וכיצד הוא מיישב סתירות או סתירות לכאורה במצבים שונים. הרמב"ם גם משמיט הלכות פסוקות בתלמוד כאשר הרקע המדעי אינו מתאים לידיעותיו. על פי הבנה זו נוכל לנסות להסביר השמטות אחרות בדברי הרמב"ם שרבים התקשו בהבנתם.

בגמרא מסכת "פסחים" אומרת: שאכילת בשר ודגים יחד אסורה משום סכנת "צרעת", וכן נפסק להלכה בשולחן ערוך וכן נוהגים כך גם בימינו. הרמב"ם בספרו "היד החזקה" אינו מזכיר הלכה זו, יתכן כי לא מצא הסבר רפואי לסכנה הזו. וקיימות דוגמאות במסכתות נוספות רבות..

המשך בשבוע הבא

לעילוי נשמת:

ברוך בן יעקב וזימבול ז"ל

פינת הצדיק

השבוע: רבי אליעזר בן הורקנוס

אפילו בקרב ענקי יבנה, התבלט רבי אליעזר בן הורקנוס מבין עמיתיו. רבו היה רבי יוחנן שאמר על רבי אליעזר: "אם יהיו כל חכמי ישראל בכף המאזנים ואליעזר בן הורקנוס בכף שניה, והוא מכריע את כולם". בילדותו כילד, הפליאו הוא וחברו משכבר הימים רבי יהושע בן חנניה את החכמים בידיעת התורה שלהם כבר בגיל רך. מה היה תחילתו של רבי אליעזר? בן 22 היה ולא למד תורה. פעם אחת אמר: "אלך ואלמוד תורה לפני רבן יוחנן בן זכאי. אמר לו אביו: אי אתה טועה עד שתחרוש מלא מענה... וחרש מלא מענה...הלך וישב לו לפני רבן יוחנן בן זכאי בירושלים. שם סבל מרעב ומחסור, ולבסוף הפך לגדול. המילים בן 22 שנה ולא למד תורה, פירושם כי לא רכש עדיין מעמד מיוחד, אך בודאי היה כבר אז למדן תורה בעל חשיבות, אחרת לא היה בא לרבן יוחנן גדול הדור בתורה. ועתה בהיותו יושב לרגלי רבו הגדול רכש גדולה יוצאת דופן. 20 שנה לפני החורבן היו הוא ורבי יהושע בן חנניה מגדולי התורה הראשיים, ובעלי תלמידים מצטיינים רבים אותם גידלו בישיבת לוד המפורסמת. והוא נחשב ראוי לשאת את "אמה שלום" בתו של רבן שמעון בן גמליאל הראשון. ביתו היה בלוד, ושם הייתה אחוזה אשר הנחיל לו אביו. ומרבית חייהם של ר' אליעזר ור' יהושע עברו לפני החורבן. ונמנו בקרב 5 תלמידי רבן יוחנן והיו מגדולי הדור וניצבו כמנהיגי ישראל.

ברכה לאריכות ימים: עמוס בובליל בן רחמים

פינת הקבלה

השבוע: "חוכמת הקבלה"

חוכמת הקבלה היא מציעה הסברים ותשובות לשאלות המטרידות את הצעיר המשכיל. ובכן מהי תורת הקבלה? רבים טובים יאמרו שחוכמה זו עוסקת בשדים וברוחות, בקמיעות וגלגולי נשמה - בקיצור יסכימו שהקבלה עוסקת במיסטיקה שאין לה מקום מוחו של האדם הרציונאלי. הרמח"ל כותב בספרו "מלחמת משה": דע כי כל עניין הקבלה אינו אלא ביאור משפטי המאציל הקדוש ברוך הוא וסר חוקות ההנהגה איך המאציל הקדוש ברוך הוא מסבב ומנהיג כל ענייני עולמו בחוכמה עליונה וגדולה. ועוד בספרו "חוקר ומקובל" כותב הרמח"ל: וכאן נשרשת כל חוכמת הקבלה להבחין הכוחות שברא בהן הקדוש ברוך הוא את עולמו ולהבחין הערך בין כוח לכוח ולבין נברא לנברא. ואנו מוצאים שחכמי תורת הקבלה האמיתיים הם משתמשים הרבה באברי הגוף. ואכן כפי שאמר איוב: "מבשרי אחזה א-ל-ו-ה". כי האדם הוא עולם קטן ולכן ממנו ראוי לקחת משל ודמיון אל כל העולמות כדי לבאר סודות המציאות הנעלמים מן החוש. חוכמת הקבלה משתמשת בשפה מיוחדת, ואכן אדם המעיין בכתבי הארי"זל או בספרי הקבלה, לא ימצא את ידיו ורגליו. שפת הקבלה אוצרת בתוכה מספיק מילים וביטויים ובעזרתם מתארת חוכמה זו בפרוטרוט את כל שלבי בריאת העולם, מעשה בראשית ומעשה מרכבה, לא את המציאות הגשמית אלא בשורש הדברים. ולכן "אסור" לגעת בקבלה.

ברכה לאריכות ימים: רינה בובליל בת נסריה

פינת המוסר

והשבוע: "קנאת האדם"

הקנאה היא ענף מן הכעס, ואין אדם נמלט ממנה. כי אנחנו רואים, אשר כל בני האדם הם נמשכים איש אחר רעהו, כי כאשר הוא רואה שחברו קונה קניין מענייני העולם, והן ממיני מאכלים, והן ממיני בגדים, או בונה בית או מאסף ממון. אז הוא טורח להשיג כזה, כי הוא חושב: חברי יש לו את זה - גם לי יהיה כך. וזה מה שאמר האדם בחכם שלמה המלך בספר קהלת: "וראיתי אני את כל עמל ואת כל כשרון המעשה כי היא קנאת איש מרעהו". וכל מי שהמידה הזאת היא מתגברת עליו, הוא מגונה מאוד, בגלל שהקנאה מביאה לידי חימוד. שכר גדול יש לאדם הנוהר מן הקנאה ומן החמדה. כי ברוב העברות, אם אדם עובר עליהן ומתבייש ומונע עצמו בשביל הבושה. והוא מונע עצמו מהגזילה והגניבה, כי הוא פוחד שמא יתוודע ויתגלה ויפרסמוהו, ויתבייש ויפסיד הרבה. אבל הקנאה והחמדה הן בלב. אין אדם מכיר בו אם יחמוד או יקנא, והוא הדבר המסור ללב, על זה כתוב בתורה: "ויראת מאלוקיך". ואף על פי שהקנאה היא מידה רעה מאוד, אבל יש מקום שהיא טובה מאוד והיא מידה עליונים. שישים קנאתו על יראת שמים שנאמר בספר משלי: "אל יקנא לבך בחטאים כי אם ביראת ה' כל היום". ועוד אמרו רבותינו במסכת בבא בתרא: "קנאת סופרים תרבה חוכמה". כי יראה אדם שלומד תורה, יתפוש קנאה בליבו ויאמר: לומד זה כל היום - גם אני אעשה כן, ואשריך.

ברכה לרפואה שלמה: לאמיליה בן מרימה

פינת הרוחניות

והשבוע: "ההתגוננות"

ההבדל בין מי שמקיים את מצוות התורה אגב לימודה לפי פשוטם לבין מי שלומד את פנימיות התורה, הוא לאין ערוך. המשל למה הוא דומה? ואדם שבמשך שנים רבות הקפיד על אורח חיים בריא. שמר על דיאטה נכונה, הקפיד להתעמל כראוי, נמנע מלהיות מרוגז וכיוצא בזה... ולנמשל. יהודי דתי שומר מצוות, אשר לו השכלה כללית רחבה, ימצא את עצמו מידי פעם במצב שבו ירגיש כאילו קיום מצוות הבורא מהווה נטל עליו. הוא ממשיך לנהוג כפי שהיה רגיל בבחינת מצוות אנשים מלומדה. כאשר יתווכח עם חבריו במילואים, ימצא את עצמו במצב של התגוננות כאילו אינו עומד איתן מאחורי דבריו. והוא מתקשה להסביר לעצמו את נושא התפילה, וכל סוגי הפולחן השונים, למשל המנהג להביא את הלולב לארבעה כיוונים שונים ועוד דוגמאות וכיוצא בזה.. בעבר שאלות כאלה דוכאו על ידי לחץ חברתי, ואף כיום אנו מוצאים תופעות של צעירים המקיימים אורח חיים מסוים בגלל לחץ חברתי או כלכלי. לעומת אלה קיימת שכבה רחבה מאוד של צעירים משכילים עצמאיים שאינם מוכנים להתפשר בתשובות פשוטות. והשכבה הזו היא הנמשל. אנשים אלה קיימו במשך זמן רב מצוות התורה מכוח אמונתם וכנראה ימשיכו לקיים. אך כאשר ינסו ויצליחו להעמיק וללמוד את פנימיות התורה, לא רק שיקבלו תשובות מלאות על שאלותיהם אלא ימצאו "לחזות בנועם ה' ולבקר בהיכלו".

ברכה לרפואה שלמה: לאיתן מזרחי בן שרה

”מדורי ושערי הגיהנום”

קשרים רמים של שלוחי הדין של אותו צד אנו פיתוחי עיניים פיתוחי אוזניים. קול מן הקולות יורד ממעלה למטה, שובר הרים וסלעים, מי הם שרואים ולא רואים ולא שומעים, לא יודעים בתבונה. אחד שכלול בשניים בתוכם, דוחים אותו לחוץ. הם מתדבקים בין באלו שניים אחד. האומנים לא שורה שווים בתוכם, לא נכנסים בין ספרים קדושים. כל אלו של האומן הזה לא שורה בתוכם, לא נכתבים בספרי זכרונות, נמחים מספר החיים כמו שאתה אומר: ”יימחו מספר החיים ועם צדיקים אל ייכתבו”.

אוי להם כאשר יצאו מזה העולם, אוי להם לחייהם מי יתבע אותם כאשר ימרו ביד דומה, ויישרפו באש הדולקת, ולא ייצאו ממנה חוץ מראשי חודשים ושבתות כמו שאתה אומר: ”והיה מדי חודש בחודשו ומדי שבת בשבתו כל בשר להשתחוות לפני ה'”. לאחר מכן כרוז שבצד צפון מכריז עליהם ואומר: ”ישובו רשעים לשאולה וגו'” (ספר תהילים פרק ט' פסוק י"ח) כמה חבורות מכים מתאספים עליהם, בארבעה צדדים אש מלהטת בגי בן הנוס.

שלוש פעמים ביום נשרפים, ולא עוד אלא בזמן שישראל עונים בקול רם ”אמן יהא שמיה רבה מברך”, הקדוש ברוך הוא מתמלא רחמים וחס על הכול, ורומז למלאך הממונה על שערי הגיהנום סמרי”אל שמו, ושלושה מפתחות בידו, ופותח שלושה שערים שבצד המדבר, ורואים אור של זה העולם, בא עשן של אש וסותם דרכים. אז שלושה ממונים שתחת ידם שלוש מגריפות, מנשבים בידיהם ומשיבים העשן למקומם, ומרווחים להם שעה וחצי שעה. ואחר כך שבים לאשם. וכן שלוש פעמים ביום. ובכל פעם שאומרים ישראל ”אמן יהא שמיה רבא מברך”, הם מרווחים להם. זכאים הם הצדיקים שדרכם מאירה באותו עולם לכל הצדדים כמו שאתה אומר: ”ואורח צדיקים כאור נוגה הולך ואור עד נכון היום”.

רבי אבא אמר, בגיהנום יש מדורים על מדורים, שניים שלישים עד שבעה, והרי העמידוהו החברים, והזכאים הם הצדיקים שהם נשמרים מחטאי הרשעים, ולא הולכים בדרכם ולא נטמאים בהם, וכל מי שנטמא, כאשר הולך לאותו עולם יורד לגיהנום, ויורד עד מדור התחתון. ושני מדורים הם שסמוכים זה עם זה שאול ואבדון. מי שיורד לשאול דנים אותו שם ומקבל עונשו, ומעלים אותו למדור אחר עליון, וכן דרגה אחר דרגה עד שהם מעלים אותו. אבל מי שיורד לאבדון לא מעלים אותו לעולמים, ומשום נקרא: ”אבדון שהרי אבוד הוא מהכול”.

בוא ראה, נח צדיק, היה מתרה בבני דורו ולא היו שומעים לו, עד שהקדוש ברוך הוא הביא עליהם דין הגיהנום, אש ושלג, מים ואש, זה צונן וזה רותח. וכולם בדין הגיהנום נידונו ונאבדו מהעולם.

ספר תורה נוסח ספרדי

באמצע כתיבת הספר.. ישירות מסופר סת”ם

”בשינה – נשמתו יוצאת ממנו”

ודאי כתוב: ”תורת ה' תמימה וכו'”. זכאי חלקו מי שיעסוק בתורה ולא יפרוש ממנה, שכל מי שפרוש מהתורה אפילו שעה אחת, כמו שפורש מחיי העולם, שכתוב: ”כי הוא חייך ואורך ימך” ועוד כתוב: ”אורך ימים ושנות חיים ושלום יוסיפו לך”.

ויהי אברם בן תשעים שנה וכו'. רבי יוסי ופתח: ”ועמד כולם צדיקים לעולם יירשו ארץ נצר מטעי מעשה ידי להתפאר” (ספר ישעיה פרק ס' פסוק כ"א). זכאים הם ישראל מכל שאר עמים שהקדוש ברוך הוא קרא אותם צדיקים. שנויה מאה ועשרים ושמונה אלפים בעלי כנפיים, שהולכים וטסים כל העולם, ושומעים קול ואוחזים את אותו קול.

כמו ששנינו, אין לך דבר בעולם שאין לו קול, והולך וטס ברקיע, ואוחזים אותו בעלי הכנפיים ומעלים אותו קול לאדונם שאומרים ודנים אותו הן לטוב הן לרע שכתוב בקהלת: ”כי עוף השמים יוליך את הקול”.

מתי דנים את אותו קול. רבי היא אמר בשעה שבן אדם שוכב וישן ונשמתו יוצאת ממנו, והיא מעידה בו בבן אדם, ואז דנים את אותו קול. זה הוא שכתוב: ”משוכבת חיקך שמור פתחי פיך” (ספר מיכה פרק ז' פסוק ה'). מה הטעם, משום שהיא מעידה בבן אדם. רבי יהודה אמר כל מה שבן אדם עושה בכל יום, נשמתו מעידה בו בבן אדם בלילה.

אמר רבי אלעזר, בתחילת שעה ראשונה בלילה, כאשר מעריב היום ונכנס השמש, בעל המפתחות שממונה על השמש, נכנס בשנים עשר שערים שפתוחים ביום. אחר שנכנס בכולם, כל אלו שערים נסתמים.

כרוז עומד ומתחיל להכריז, עומד מי שעומד, לאלו המפתחות. אחר שסיים הכרוז, כל אלו שומרי העולם נאספים ועולים. אין מי שפותח פתח הכול משתוקקים. אז דינים שלמטה מתעוררים, והולכים ושטים בעולם, והירח מתחיל להאיר.

ובעלי היבבה תוקעים ומייללים. תוקעים שנית, אז מתעוררת השירה ומזמרים לפני אדונם. כמה בעלי תריסים עומדים בקיומם ומתעוררים דינים בעולם. אז בני אדם ישנים והנשמה יוצאת ומעידה עדות, ומתחייבת בדין. והקדוש ברוך הוא עושה חסד עם בן אדם, והנשמה חוזרת למקומה.

לעילוי נשמת: יחזקאל בן חביבה ואליהו ז"ל

לעילוי נשמת: גניה יחזקאלי בת צ' חלה ז"ל

לעילוי נשמת: שלמה יחזקאל בן יפה ז"ל

"הקדוש ברוך הוא מזווג זיווגים"

בוא וראה, בכל אלו דיוקנים של נשמות העולם, כולם זיווגים זיווגים לפנינו. לאחר מכן כאשר באים לזה העולם, הקדוש ברוך הוא מזווג זיווגים. אמר רבי יצחק: הקדוש ברוך הוא מזווג זיווגים ואמר בת פלוני לבן פלוני.

אמר רבי יוסי מהי הכוונה, והר כתוב: "אין כל חדש תחת השמש". אמר רבי יהודה: תחת השמש כתוב, שונה למעלה. אמר רבי יוסי מה הכרוז כאן, והרי אמר רבי חזקיה אמר רבי חיה: בא בשעה ממש שיוצא בן אדם לעולם, בת זוגו מזדמנת לו. אמר רבי אבא: זכאים הם הצדיקים שנשמותיהם מתעטרות לפני המלך הקדוש, עד שלא יבואו לעולם. שכך שנינו באותה שעה שמוציא הקדוש ברוך הוא נשמות לעולם, כל אלו רוחות ונשמות כולן כלולות זכר ונקיבה שמתחברות כאחד. ונמסרות ביד אותו ממונה שליח שהופקד על עיבוריהם של בני אדם, ולילה שמו. ובשעה שיורדות ונמסרות בידיו, נבדלות. ולפעמים זה מקדים מן זה, ומוריד אותן בני אדם. וכאשר מגיע זמן הזיווג שלהם, הקדוש ברוך הוא שידוע אלו רוחות ונשמות, מחבר אותן כבתחילה ומכריז עליהן. וכאשר מתחברות נעשים גוף אחד ונשמה אחד, ימין ושמאל כראוי, ומשום כך אין כל חדש תחת השמש.

ואם תאמר, הרי שנינו אין זיווג אלא לפי מעשיו ודרכיו של בן אדם, כך הוא ודאי. שאם זוכה ומעשיו כשרים, זוכה לאותו שלו להתחבר בו כמו שיצא. אמר רבי חיה, מי שכשרים מעשיו, באיזה מקום יתבע אותו הזיווג שלו. אמר לו הרי שנינו: "לעולם ימכור אדם וכו'", וישא בת תלמיד חכם, בוא וראה שתלמיד חכם הוא פיקדון אדונו נפקדו בידו.

שנה בסוד הברייתא (התורה), כל אלו שבאו בגלגול הנשמות, יכולים להקדים ברחמים הזיווג שלהם. ועל זה העירו החברים אין נושאים נשים במועד, אבל מקדשים, שמא יקדמנו אחר ברחמים. ויפה אומרים, אחר בדיוק, ועל כן קשים הזיווגים לפני הקדוש ברוך הוא, ועל כל פנים ודאי, כמו שכתוב: "כי ישרים דרכי ה'".

רבי יהודה שלח את רבי אלעזר, ואמר: הרי סוד הדבר יודע אני, אלו שבאו בגלגול הנשמות, מאיזה מקום להם זיווג. שלח לו כמו שכתוב: "מה נעשה לנותרים לנשים" (ספר שופטים פרק כ"א פסוק ז'). ועוד כתוב: "לכו וחטפתם לכם וכו'". פרשת בני בנימין מוכיחה, ועל זה שנינו שמא יקדמנו ברחמים.

וכי אותו אחר אין לו בת זוג, אבל תמצא זה כגון בן אדם שנשא בת זוג, ולא היו לו ממנה בנים ומת. יבוא אחיו וייבם אשתו ויולד לו ממנה בן. זה הבן הוא המת שחזרה נשמתו לעולם. זה הוא אחר שאין לו בת זוג אלא אמו, וזה הוא שמא יקדמנו אחר ברחמים שיכול להקדים אחר לשאת אשתו של זה ברחמים ובתפילה. ואף על פי שאמרתי לך שיכול להקדים ברחמים, לא יכול אלא אם הוא בעלה רשע הוא, והוא צדיק. אמר רבי יהודה זה הוא ודאי שקשים זיווגים לפני הקדוש ברוך הוא. זכאי חלקם של ישראל, שהתורה מלמדת אותם דרכי הקדוש ברוך הוא, וכל טמונים וגניזות שגנוזים לפניו.

ברכה לזיווג מהרה: לאירנה בת יעל

ברכה לזיווג מהרה: לקטי בת יעל

משה רבנו פרק ו' אבי הנביאים

ולמים הבאים מאחוריהם אמר: "היזהרו בעם ישראל שעתיד לקיים את מצוות ציציית".
ובמחנה מצרים שלט תוהו ובהו. עמוד האש שהלך אחרי בני ישראל חמם את האדמה, עד שאופני המרכבות נמסו בחום והעגלות נגררו על פני האדמה.

וארובות השמים נפתחו וגשם עז וברד כבד ירדו ארצה, ועימם אבנים כבדות ולהבות אש שהפילו חללים רבים במצרים. ואז המצרים רצו לנוס, אך סוסיהם התקוממו נגדם ורצו אל תוככי הים עמוק יותר, ומי הים שקפאו שבו להיות סוערים ועמוקים והורידו אותם לתהום עד שכל המצרים טבעו ועמם שרו של מצרים, ורק פרעה ניצל והיה מלך על נינווה שיחזה בניסים שהקדוש ברוך הוא הביא לבני ישראל.

ואותו יום ארע נס תחיית המתים. הקדוש ברוך הוא עורר את שלושת האבות והביאם ממקומם שבגן עדן לשפת הים, וגם שנים עשר השבטים, שישראל העלו את עצמותיהם עימם בצאתם ממצרים, וקמו לתחייה וחזו עם אבות האומה אברהם יצחק ויעקב בניסים הגדולים. ואומות העולם היו עדים לקריעת ים סוף, כשנבקעו מימיו של ים סוף נבקעו כל מימות שבעולם, החל ממים בכוס וכלה במי האוקיינוסים. ים סוף נח מזעפו, ומריבה עזה נטשה בין מלאכי מעלה, שר הים פלט את מתי מצרים ליבשה, ולעומתו שר היבשה החזיר את המתים לים ואמר: כקורא עליו תגר, "קחי מתיך" והיו מתי מצרים מטולטלים בין הים והיבשה, עד שעל פי צו של הקדוש ברוך הוא בלעה היבשה את המצרים, שהקדוש ברוך הוא אינו מקפח שכר של כל בריה ובריה.

המצרים הביאו את יעקב לקבורה לפיכך זכו אף הם לקבורה. יחד עם זאת גם אוצרות שלא יסולאו בפז פלט הים ממעמקיו, שכן המצרים קשטו את סוסיהם ומרכבותיהם באבני חם, באזמרגדים וביהלומים, והעמיסו עליהם זהב וכסף לרוב. וביזת הים גדולה הייתה מביזת מצרים לאין שיעור, עד שמעיד עליה הכתוב: "תורי זהב נעשה לך עם נקודות הכסף".

מה שבזזו ישראל במצרים לא היה אלא כנקודות של כסף לעומת ביזת הים. המדבר גדול ורחב ידיים הוא, אך מימיו מעטים, ובני ישראל באו למרה, מתוך תקווה למצוא בה מעיין מים חיים. אך מים חיים לא היו בו, ומימיו היו מרים מאוד.

ובני ישראל התלוננו באוזני משה רבנו על צימאונם הקשה, וישועתם לא איחרה לבוא. ואז הקדוש ברוך הוא הורה למשה להשליך עץ הזית אל המים, והנה פלא, ומי המעיין היו למים מתוקים וטעמם כטעם מעיינות המים אשר בגן עדן. ועוד מתנה טובה קבלו בני ישראל את "בארה של מרים" והלכה עימם ממסע למסע, מחניה לחניה עד גבול מואב ושם הלכה מהם. בארה של מרים לא נסתלקה מן העולם, המדרש מספר שהבאר נכנסה לתוך ימה של טבריה ושמרה על סגולותיה השונות כמרפא למכה וארוכה לחולי. מרים אחת משבע נביאות שנפטרה במיתת נשיקה..

כשיצאו ישראל ממצרים, היו כליהם מלאים מות והיה להם לחם לצידה בדרך, חלפו ימים, עברו שבועות, והמזון בכלים תם וכלה, והרעב הציק לבני ישראל. והם פנו למשה בטרוניה ואמרו לו מה נאכל, ובעוד אותו ערב באו שלווים למחנה ישראל. והיו אלה עופות שבשרם ערב לחך, וקל היה לצוד את השלווים. ואתו לילה התענגו בני ישראל על אכילת בשר לשובע. ולמחרת, בהשכמה, עמדו ישראל

נפעמים מול המראה שניגלה לעיניהם כשהציצו מפתחי האוהלים אל המרחב, הבהיקה האדמה, וקרקע המדבר הייתה מכוסה שכבת טל נוצצת, ועד מהרה חממה השמש את אגלי הטל, והוא נמוג כלא היה. ומתחתיו גלגלו עיגולים לבנים, דקים ומחוספסים עד שנראו כשיכבה אחת דקה לבנה ומחוספסת. מן מה הוא? שאלו ישראל, אך מנה בפיהם לא היה מענה. ועמד משה רבנו ואמר להם: זה הלחם שהבטיח הקדוש ברוך הוא להוריד לכם. בכל בוקר מצאו הצדיקים שבישראל מן ליד פתחי האוהלים, הבינוניים יצאו ללקט אותו, והרשעים נאלצו ללכת מרחק רב כדי לזכות במן.

את טעמו של המן לא נוכל לשער, כל איש ואיש מצא טעם כפי ראות עיניו וכפי חמדת ליבו, אפוי ומבושל, צלוי ומטוגן, מר או מתוק, חמוץ ומלוח, כל הטעמים שבעולם היו בו במן. וטעמו הגיע גם אל הגויים, הכיצד? כאשר השמש מחממות והמיסה את המן הנותר, והיה המן הופך למים ונעשה כנחלים, ובאו איילים וצבאים לשתות מן המים. והיו הוגים צדים את החיות האלו וטועמים בבשרן טעם גן עדן אמרו, וזאת בגלל שהצמיאם שמו מים מגן עדן.

ירידת המן חיזקה בבני ישראל עד מאוד את אמונתם בהקדוש ברוך הוא. רק שניים לא האמינו והיו אלה דתן ואבירם, אלו שהלשינו על משה כי הרג את המצרי וטמנו בחול. ואז הם החליטו לאסוף יותר מעומר אחד לגולגולת, כי לא האמינו שירד עוד מן, ולמחרת נודע קלונם ברבים, והם היו ללעג ולקלס בפי כל ישראל, והמן ששמרו הבאיש רימה והעלה תולעים. וביום שישי היה יורד להם כפול, וביום שבת לא ירד כלל.

פחד וחרדה נפלו על אומות העולם. פחד מוות נפל על הגויים שהם חששו שמא ידעה גורלם לגורל המצרים. גם עמלק היה אובד עצות, ועל אף גבורתו הוא ירא מפני בני ישראל. ואם חשבתם שעמלק הסתפק במלחמה זו, אינכם אלא טועים. עוד נשמע ממנו, מעמלק זה ששנאתו לישראל בוערת בו... ומשה רבנו התכונן לצאת לדרך, כדי להקביל פניהם של אורחים. ראה אהרן את משה ההולך והלך עימו, ראו אותם זקני ישראל והלכו אחריהם, ראו כל ישראל את מנהיגיהם יוצאים להקדים שלום לאורח.

ואורחו של משה רבנו היה חותנו יתרו. ויתרו בא עם בתו צפורה אשתו של משה ושני בניו של משה, וזאת לאחר ששמע על הניסים והנפלאות שהיו מנת חלקם של בני ישראל. יתרו מתוך שנתחבב על המקום זכה לשבעה שמות ואלו הן: "יתר" שהותיר פרשה אחת בתורה. "יתרו" שיתר והרבה במעשים טובים. "חובב" שהיה חביב למקום. "רעואל" שהיה רע הוא ל-א-ל. "חבר" שנעשה כחבר למקום. "פוטיאל" שנפטר מעבודה זרה. "קיני" שקינא לשמים וקנה לו תורה. והקדוש ברוך הוא אמר למשה: צא משה לקראת חותנך וקבלהו בסבר פנים יפות, כי כוונותיו טהורות הן. וכך זכה יתרו לכבוד מלכים, וכל העם יצא לקראתו. וכאשר פגש בו משה השתחוה לו ונשקו ודרש לשלמו...
נלקח ממדרשי חז"ל. המשך בשבוע הבא.

**פרק קדוש זה מיוחד ותפילה לרפואה מהירה
ובזכותו של התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי
למצליח בראל בן גניה ושלמה**

”עם ישראל זכו בתורה הקדושה”

פתח רבי חיא ואמר: ”ברכו ה’ מלאכיו גיבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו” (ספר תהילים פרק ק”ג פסוק כ’). זכאים הם ישראל מכל שאר עמי העולם, שהקדוש ברוך הוא רצה בהם מכל שאר העמים, ועשה אותם חלקו ונחלתו, ועל כן נתן להם את התורה הקדושה. בגלל שכולם היו ברצון אחד על הר סיני והקדימו עשייה לשמיעה.

כיון שהקדימו עשייה לשמיעה, קרא הקדוש ברוך הוא לפמליה שלו אמר להם, עד כאן אתם הייתם יחידים לפני בעולם, חברים איתכם בכל. אין לכם רשות לקדש שמי עד שישראל יתחברו איתכם בארץ, וכולכם תהיו כאחד חברים לקדש שמי, בגלל שהקדימו עשייה לשמיעה, כמו שמלאכים עליונים עושים ברקיע שכתוב: ”ברכו ה’ מלאכיו גיבורי כח עושי דברו לשמוע בקול דברו, ”עושי דברו” בהתחלה, ואחר כך ”לשמוע”.

דבר אחר ”ברכו ה’ מלאכיו”, אלו הם הצדיקים, שהם חשובים לפני הקדוש ברוך הוא כמלאכי עליון ברקיע, בגלל שהם ”גיבורי כח”, שמתגברים על יצרם כגיבור טוב המתגבר על שונאו. ”לשמוע בקול דברו”, שזוכים בכל יום ”לשמוע קול” מלמעלה בשעה שנצרכים. עכשיו מי יכול לעמוד אתם שהם קדושים עליונים. זכאים אלו שיכולים לעמוד לפניהם, זכאים אלו שיכולים להינצל מפניהם. השגחת הקדוש ברוך הוא עליהם בכל יום, איך אנחנו יכולים להיכנס לפניהם, ועל זה כתוב: ”אשרי תבחר ותקרב ישכון” ועוד כתוב: ”אשרי עוז לו בד’ וגו’”.

אמר רבי אלעזר, כאשר ברא הקדוש ברוך את העולם על תנאי היה, שכאשר יבואו ישראל, אם יקבלו את התורה יאות, ואם לא הרי אני מחזיר אתכם לתוהו ובוהו, והעולם לא התקיים עד שעמדו ישראל על הר סיני וקיבלו את התורה ואז התקיים העולם.

ברכה לרפואה מהרה: ליעל בת נעמי

ברכה לרפואה מהרה: לקלודין בת מרימה

”תרגום התורה הקדושה”

אמר רבי יוסי: הם בתורה, ועל כן היה לו רשות לאונקלוס לתרגם באותו לשון שגילה הקדוש ברוך הוא בתורה, ולשון זה סתום הוא מן מלאכים עליונים. במחזה שהיה סתום ממלאכים עליונים שלא יודעים בזה כאשר מדבר בו באברהם.

מה הטעם? בגלל שאברהם לא היה מהול והיה ערל סתום בשר. ובגלל כך היה סתום מהם בלשון תרגום. כמו כן בלעם שכתוב: "אשר מחזה שדי יחזה". יחזה, סתום היה הדבר מתוך מלאכי השרת, כדי שלא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא מדבר עם אותו ערל טמא. שהרי מלאכים קדושים לא ניזקקין בלשון תרגום. אם תאמר שלא יודעים, והרי גבריאל לימד את יוסף שבעים לשון, ותרגום אחד משבעים לשון הוא, אלא ידוע יודעים אבל לא נזקקים שנינו, שלא חוששים ולא משגיחים עליו שהרי מאוס הוא לפנייהם מכל שאר לשון.

ואם תאמר הואיל ומאוס הוא ממלאכים עליונים, מדוע תירגם אונקלוס התורה בזה הלשון, ויונתן בן עוזיאל המקרא? אלא סתום הוא לפנייהם, וכך צריך שאין קנאה למלאכים עליונים עם ישראל יותר. ועל כן תרגום התורה ומקרא כך, ולא מאוס הוא לנו שהרי בכמה מקומות הקדוש ברוך הוא כתב בתורה כך.

ומשום כך סתום הוא מתוך מלאכים עליונים קדושים. ועל כן התגלה בו באברהם בדרך סתום, שלא ישגיחו בו מלאכים קדושים, ולא יהיה להם פתחון פה שהקדוש ברוך הוא מתגלה על בן אדם ערל.

מתי התגלה לו בגלוי של מלאכים עליונים באשר נתן לו ברית הקיום הקדוש שכתוב: "וידבר איתו האלוקים לאמר", אלוקים של קודש, ולא כתוב במחזה, שם בגלוי. לאמר, מהו לאמר? לאמר ולהכריז בכל לשון שלא תהיה בסתר, ולא בלשון אחר, אלא בלשון שהכול מדברים בו, שיכולים זה לזה ולא יכולים לקטרג ולומר פתחון פה. ועל זה וידבר אלוקים לאמר, אלוקים ולא מחזה, מפני שהיה מכניס אותו בברית הקיום הקדוש וקירב אותו אצלו.

רבי יהודה אמר: בגלל כך אות ה"א לא ניתנה לאברהם עד שנימול, מה הטעם? שהיא ממש ברית נקראת, ועל כן כיון שנכנס בברית אז ניתנה לו אות ה"א. שכתוב בתורתנו הקדושה בספר בראשית: "אני הנה בריתי אתך והיית לאב המון גוים ולא יקרא עוד שמך אברם".

**ברכה גדולה והצלחה לחיים טובים
לשרון בובליל ולכל משפחתו**

"כבד את אביך ואת אמך" גם לאחר מותם

זו החוברת "יזכור" לתפילה

לבית העלמין. ואין צורך בספר תהילים, סידורים ושאר הספרים. וכולם קוראים לפי הסדר ובלי חיפושים. והכול בחוברת אחת. חוברת התפילה לנפטר/ת כולל: שם המלא ותמונה, תאריך פטירה, גוש חלקה ומקום הקבורה. כמו כן "אלפא ביתא" שמו המלא יצוין בספר תהילים ומשניות לפי האותיות של שם הנפטר/ת, ואותיות נשמה בתהילים, לימוד מהזוהר עם שם הנפטר/ת, קדיש, ואשכבה עם שם המלא של הנפטר/ת. החוברת עם כריכה כרומו צבעונית, ודפים בנייר כרומו בגודל 15 על 22 ס"מ. והיא לכל החיים במשפחה. גם מכתב אישי לנפטר/ת..

וכך יוזכר הנפטר/ת כל שנה ולנצח!!

בנוסח ספרדי או אשכנזי.

כל ההזמנה נעשית באימייל או בדואר. וכן אפשר לכתוב ולהנציח את כל חיי הנפטר/ת. בחוברת או בספר על ידי סופר סת"ם ירא שמים.

והקדשה בגיליון הקדוש והטהור "זוהר הקדוש"

להזמנות: טל. 054-4577956 B.ARYE@NETO.NET

"פטום הקטורת" מהודרת

בכתב מהודר של האריז"ל נוסח אשכנזי ובכריכת עור בגודל 17 על 33 ס"מ מקופלת. ישירות מסופר סת"ם